

Lukas 12,32-40

Disse versene reiser et par spørsmål:

Hva er din prioritet? Eller kanskje vi heller skulle si, hvor er din prioritet?

Folk flest har sine prioriteringer i orden: Som ofte vil kunne være aksjer eller andre investeringer. Jordiske investeringer. En klok mann sa en gang at enkelte av oss investerer som om vi skulle være her i tusen år. Og så, plutselig, et hjerteanfall, et slag, eller en eller annen kalamitet som tar oss vekk fra det livet vi kjenner, i et eneste øyeblikk.

Men vi ser aldri ut til å lære. Jeg har hørt om velstående mennesker som selv på sin dødsseng var mer opptatt av aksjemarkedet enn det faktum at de snart kom til å forlate denne verden for alltid.

Jeg kjente en gang en mann som var slik. Han tillot aldri sine barn å bruke penger i ferien, de dro da til en gård hver sommer der denne mannen hadde vokst opp. DA han fikk barnebarn kjøpte han aldri en eneste iskrem til dem, det var som om han hadde et stort lås på pengeboka si.

Og hva var så hans belønning? Kan du regne ut hvor fattig han egentlig var? Kanskje rik på penger, men fattig på nære relasjoner, fattig i å motta smil fra sine barn og barnebarn. Og plutselig kom døden til ham og barna hans kunne plutselig dele hans velstand, han kunne jo ikke bringe pengeboka og bankkontoene med seg dit han dro.

Jesus snakker om prioriteringer i dagens tekst. Der hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være.

Det største privilegiet i mitt liv har vært å se hvor mye glede og lykke du mottar selv når du har andre prioriteringer. Som å gi ris til sultende eldre mennesker på Bohol. Som å hjelpe en fattig tenåring med å kunne fullføre videregående skole, slik at han eller hun kunne ha en framtid. De virkelige skattene er de du mottar fra mennesker som elsker deg, ikke fordi du er perfekt, men fordi du har vist dem hva himmelsk kjærlighet handler om.

Luke 12:32-40

These words raise a couple of questions:

What is your priority? Or maybe we could rather say, where is your priority?

Most people have their priorities in order: Which might be stock and other investments. Earthly investments. I wise man once said that some of us invest as if we would live here a thousand years. And then, all of a sudden, a heart attack, a stroke, or some other calamity takes us away from the life we know, and in a blink of an eye.

But we never seem to learn. I have heard about wealthy people who even on their deathbed were more occupied with the stock market than with the fact that they would soon leave this world forever.

I once knew a man like that. He never allowed his children to spend money on a holiday. They went to the farm where he grew up every summer. When he got grand-children, he never bought an ice-cream for them. It was like he had a huge lock on his wallet.

And what was his reward? Can you calculate how poor he really was? Maybe wealthy in money, but poor in close relations, poor in receiving smiles from his kids and his grandkids. And all of a sudden, death came to him, and his kids all of a sudden shared his wealth, he could not bring his wallet and his bank accounts with him where he went.

Jesus is talking about priority in today's text. Where your treasure is, there your heart will be too.

The privilege of my life has been to see how much joy and pleasure you receive yourself when you have another priority. Like giving out rice to starving senior citizens in Bohol. Like helping a poor teenager graduate from High School, so that he or she can have a future. The real treasures are those that you receive from people who love you, not because you are perfect, but because you have shown them what heavenly love is about.

Dette er grunnen til at jeg virkelig synes synd på mannen som aldri gjennom sin tid på jorden forsto hva som er den viktigste prioritering: Å velge å dele ut av den himmelske kjærligheten og omsorgen som du selv har mottatt.

De menneskene som har gjort stort inntrykk på meg er vanligvis ikke de velstående menneskene jeg har møtt. Men de som har en indre velstand, som en åndelig brønn der du kan motta himmelsk vann, nemlig kjærlighet og omsorg.

Der din skatt er, der vil også ditt hjerte være.

Så hvor er din skatt?

2. Det andre spørsmålet denne teksten reiser er:

Hva er din identitet? Hvem er du egentlig?

Vi definerer vanligvis vår identitet ved å studere genealogi. Og tro meg, jeg vet at medlemmer av denne kirka er opptatt av genealogi! Og jeg beundrer virkelig det store engasjementet og interessen for dette, å finne ut hvem dine forfedre var er svært viktig for mange.

Men de, forfedrene, definerer ikke hvem du er, din identitet. Dine handlinger, dine interesser og dine valg, det er det som definerer din identitet.

Hva er dine handlinger når du møter noen i nød? Er det å komme deg raskt forbi ham eller henne, eller er det å stoppe opp for å prøve å finne ut hva du kan gjøre for denne personen? Er det bare noe vi sier, det at vi er en familie, og at vi skulle ha omsorg for hverandre?

Ingen annen filosof har pekt klarere på dette enn den danske filosofen og presten Knud Løgstrup. I 1956 publiserte han sin bok, *Den Etske Fordring*. Og hans hovedbudskap er at vi skulle leve vårt liv ved å akseptere de suverene, spontane livsytringer i livet. Og disse kommer spontant til oss, sier han, gjennom tillit, ved å være god i seg selv (uten å kreve noe tilbake), og gjennom omsorg. Og de springer ikke ut fra noen kilde utenfor oss selv, men de kommer fra livet selv, hevder han.

Men er ikke dette mer eller mindre nøyaktig hva Jesus sier? Hvis din identitet er å gjøre godt, vise mennesker tillit og vise omsorg for dem du møter, da er din identitet den type identitet som prioriterer de verdiene som Jesus beskrev i hvert eneste budskap som han ga sine disipler. Vær god som deres himmelske far er god.

That is why I really pitied this man who never throughout his lifetime understood what is the most important priority: To choose to give out the heavenly love and care that you yourself have received.

The humans who have made an impact on me are usually not the wealthy people that I have met. But those who have an inner wealth, like a spiritual well where you can receive heavenly water, namely love and care.

Where your treasure is, there is your heart.

So where is your treasure?

The other question that this text raises in me is: What is your identity?

Who are you really?

We usually define our identity by looking into genealogy. And believe me, I know that members of this church really are into genealogy! And I really admire the passion and the interest for this, to find out who your forefathers were is very important to many people.

But they do not define who you are, your identity. Your actions, your interests, and your choices, that is what defines your identity.

What are your actions when you meet someone in need? Is it to rush by him or her, or is it to stop and try to find out what you can do for this fellow human being? Is it only a saying that we are all one family, that we should care for each other?

No other philosopher has pointed this out more clearly than the Danish pastor and philosopher Knud Logstrup. In 1956 he published his book, *Den etiske fordring*, *The ethical demand*. And his main message is that we should live our life by accepting the sovereign expressions of life. And these come to us spontaneously, he says, through trust, through intrinsically good, and through care. And they do not emanate from an agent, but from life itself, he claims.

But is not this more or less exactly what Jesus says? If your identity is to do good, trust people, and care for those you meet, then your identity is that kind of identity that prioritizes the virtues that Jesus pointed out in every message that he gave to his disciples. Be good, like your heavenly Father is good.

Vår identitet blir vanligvis formet i løpet av våre første 20-25 år av livet. Og psykologene som studerer tidlig psykologisk utvikling i livet hevder at det er viktig for oss å ha et identifikasjonsobjekt. Vanligvis er det en av våre foreldre. Dersom vi er hankjønn, fortrinnsvis vår far, slik at vi kan lære hvordan vi skal opptre som mann, og for en kvinne, vanligvis hennes mor. Men hva hvis vårt identifikasjonsobjekt er en alkoholiker eller en voldsutøver? Tro meg, jeg har møtt mange unge menn som hevdet at de aldri ønsket å bli som sin far.

Men vi har alltid Jesus som vårt viktigste identifikasjonsobjekt. Han er fylt med empati, omsorg, kjærlighet og rettferdighet. Hans skatt var fullt og helt i himmelen, siden han kom derfra. Han kan, til og med i våre modne år, hjelpe oss med å endre vår identitet, slik at vi kan bli fylt av empati, omsorg og kjærlighet. Det krever noen ganger en komplett omvendelse. Slik at vi kan vende oss bort fra vår egen, ofte egosentriske identitet, og til en omsorgsfull, kjærlighetsfull identitet.

Da vil vi også vente på Jesu tilbakekomst, eller på vår død, slik at vi kan bli bragt hjem. Fordi i denne verden har kjærlighet, empati og omsorg ofte ikke så veldig gode betingelser. Selvisk og egosentrisk tenkning er ofte svært utbredt. Vi kan oppleve det til og med i vår egen familie, dessverre kjenner jeg familier der søsken behandler hverandre som fiender. Men hvis vår skatt er i himmelen, så vil vårt hjerte også være i himmelen, det er hva Jesus vil fortelle oss i dag. Og det betyr at ingenting egentlig kan skade oss så mye at vi vender oss bort fra de himmelske verdiene som Jesus har vist oss.

Vi kan fremdeles leve ut suverene livsytringer som de Løgstrup lærte oss. Vi kan fremdeles vise himmelsk omsorg og kjærlighet i en kald og mørk verden. Fordi vårt hjerte er ikke lenger her, det er preget av de himmelske verdiene Jesus har gitt oss!

Our identity is usually shaped during our first 20-25 years of life. And the psychologists studying early life psychological development claim that it is urgent for us to have an identification object. Usually, that is one of our parents, if we are a male, preferably our father, so that we can learn how to act like a man, and for a female, usually her mother. But what if our identification object is a drunkard or a violent abuser? Believe me, I have met with many young men who claimed that they never wanted to be like their dad.

But we always have Jesus as our most important identification object. He is filled with compassion, care, love, and righteousness. His treasure was completely in heaven since he came from there. He can, even in our mature years help us change our identity, so that we can be filled with compassion, care, and love. That sometimes demands complete repentance. So that we can turn away from our own, often selfish identity, and to a caring, loving identity.

Then we will also be waiting for Jesus to return, or to pass so that we can be brought home. Because in this world love, compassion and care often do not have very good conditions. Selfishness and egocentric thinking are very widespread. We can experience that even in our own family, sad to say I know families where siblings treat each other as enemies. But if our treasure is in heaven, then our heart will also be in heaven, that is what Jesus says today. And that means that nothing can really harm us so much that we turn away from the heavenly virtues that Jesus has shown us.

We can still live out sovereign expressions of life like Logstrup taught us. We can still show heavenly care and love in a cold and dark world. Because our heart is no longer here, it is in the heavenly values that Jesus has given!